

N:o 26.

Ank. till Riksd. kansli den 13 maj 1891, kl. 4 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande med förslag till den af Riksdagen fastställda bevillingssummans utgörande.

Sedan Riksdagen på statsutskottets hemställan för år 1892 åtagit sig bevilling af fast egendom samt af inkomst till belopp af 3,800,000 kronor, åligger det bevillningsutskottet att afgifva förslag till denna bevillnings utgörande.

Enligt statskontorets vid statsverkspropositionen fogade inkomstberäkning för år 1892 har bevillingen af fast egendom samt af inkomst utgjort:

år 1887.....	kronor 3,739,472
» 1888.....	» 3,790,335
» 1889.....	» 4,031,576
eller i medeltal för dessa tre år.....	» 3,853,794.

Ifrågavarande bevilling är i riksstaten för innevarande år beräknad till 3,700,000; då emellertid denna statsinkomst under de tre åren 1887—1889 varit i stigande, och medeltalet af inkomsten under denna tid öfverstigit den senast antagna beräkningen med mer än 150,000 kronor, har statskontoret hemställt, att ifrågavarande inkomstitel måtte för år 1892 få beräknas med ett till 3,800,000 kronor förhöjdt belopp. Kongl. Maj:t har ock på grund af denna beräkning upptagit bevillingen af fast egendom samt af inkomst till nämnda belopp.

Med hänsyn till hvad sålunda blifvit anfördt, och då summan af bevilling af fast egendom samt af inkomst år 1890 enligt statskontorets generalsammandrag uppgått till 4,373,270 kronor, samt af Riksdagen icke beslutats någon på ifrågavarande beräkning inverkan ändring i gällande

föreskrifter om utgörande af sådan bevillning, anser utskottet, att, med bibehållande af de i kongl. förordningen den 14 september 1883 angående bevillning af fast egendom samt af inkomst nu stadgade afgifts- och procentbelopp, afkastningen af nämnda bevillning med tillräcklig trygghet bör kunna antagas icke komma att understiga den summa, som jemlikt Riksdagens beslut skall genom dylik bevillning fyllas, eller 3,800,000 kronor.

I följd häraf och med erinran, att Riksdagen vid innevarande riksmöte beslutat ändring af 2 § i gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, får utskottet hemställa:

1:o) att alla i nu gällande förordning, angående bevillning af fast egendom samt af inkomst upptagna afgifts- och procentbelopp må af Riksdagen fastställas;

2:o) att nu gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst må, med ofvan omförmälta ändring i förordningens 2 §, antagas att tjena till efter rättelse för år 1892 och intill slutet af det år, under hvars lopp ny förordning angående denna bevillning varder af Riksdagen fastställd.

I sammanhang härmed, och då ofta berörda, af denna Riksdag vidtagna ändring i 2 § af bevillningsförordningen icke synes föranleda omtryckning af denna förordning i dess helhet, får utskottet hemställa,

3:o) att Riksdagen måtte med anmälan, att Riksdagen stadfäst nu gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst med den sålunda beslutade förändring i dess 2 §, att tjena till efter rättelse för år 1892 och intill slutet af det år, under hvars lopp ny förordning angående denna bevillning varder af Riksdagen fastställd, i skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta utfärda allmän kungörelse derom.

Stockholm den 13 maj 1891.

På utskottets vägnar:

CARL HERSLOW.